

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO WPISANEGO DO REJESTRU ZABYTEKÓW		3. Miejscowość WARSZAWA
1. Nazwa KAMIENICA	2. Czas powstania I. 30. XX w.	4. Adres ul. Kawęczyńska 63 nr ewidencyjny działki 61, obręb 4-14-02 nr księgi wieczystej
11. Materiały graficzne Fasada Plan orientacyjny, skala 1:2000		5. Przynależność administracyjna województwo mazowieckie powiat Warszawa gmina Praga-Północ 6. Współrzędne geograficzne 52° 15' 32.553" N 21° 3' 41.035" E 7. Poprzednie nazwy miejscowości 8. Właściciel i jego adres Lista właścicieli na załączniku nr 1 9. Użytkownik i jego adres Lista użytkowników na załączniku nr 1 10. Formy ochrony wpis do rejestru zabytków z 23.08.2023 r. pod nr A-1771 gminna ewidencja zabytków (Zarządzenie Prezydenta m. st. Warszawy nr 2998/2012 z 24.07.2012 r.) teren historycznego układu urbanistycznego ulicy Kawęczyńskiej, wpis do rejestru z 19.03.2021 r. pod nr A-1629
 Elewacja podwórzowa		 Plan sytuacyjny, ortofotomapa Warszawy, 2024, skala 1:1000

Nazwa ulicy Kawęczyńskiej, nadana w 1907 roku, pierwotnie w brzmieniu „Kawenczyńska”, pochodzi od nazwy dawnej miejscowości Kawęczyn, obecnie części Rembertowa. Ulica została wytyczona w 1867 roku jako fragment drogi prowadzącej do Woli Żąbkowskiej, zwanej potocznie Żąbkami. Na jej wschodnim końcu znajdowały się rogatki kawęczyńskie. Murowana zabudowa rozwijająca się wzdłuż ulicy i stopniowo wypierająca drewniane budynki pojawia się w latach 20. XX wieku i była następstwem usytuowania przy ulicy Kawęczyńskiej zajezdni tramwajowej. W jej pobliżu wybudowano pierwsze budynki z mieszkaniami dla pracowników zakładów sieci tramwajowej. Po północnej stronie ulicy wykształciła się dość jednorodna pierzeja. Parcelacja i stopniowa zabudowa ulicy na wschód od bazyliki nastąpiła w latach 30. XX wieku. Nie miała ona jednak tak zwartej zabudowy, jak zachodni odcinek ulicy, a jedynym przykładem budynku, usytuowanego przy tej pierzei jest kamienica pod numerem 63. Ta modernistyczna kamienica została wybudowana w latach 30 XX wieku. Na krótko przed wybuchem wojny jej właścicielami byli Jakub Wolkkenheim i Zysia Szac. Budynek uniknął większych zniszczeń podczas wojny. Po wojnie budynek został upaństwowiony. Obecnie część mieszkań została wykupiona na własność przez prywatnych właścicieli.

SYTUACJA: kamienica znajduje się przy wschodnim, krańcowym odcinku ulicy Kawęczyńskiej. Od północy i wschodu sąsiaduje z nią luźna zabudowa bloków mieszkalnych, od zachodu bazylika Najświętszego Serca Jezusowego. Budynek wypełnia południową część działki.

MATERIAŁ. KONSTRUKCJA. TECHNIKA

ŚCIANY: budynek murowany z cegły pełnej, w całości podpiwniczony; cegła klinkierowa na elewacjach w strefie parteru.

STROPY: żelbetowe, w piwnicy strop Kleina.

WIEŻBA: drewniana, konstrukcja płatwiowo-kleszczowa.

DACH: dwuspadowy, kryty papą.

POSADZKI: klatka schodowa: na parterze płytki ceramiczne (gorseciki) tworzące kompozycję z jasnych i ciemnych płytek obwiedzionych ciemną bordiurą; na pozostałych kondygnacjach kwadratowe płytki lastryko; wnętrza mieszkań: parkiet drewniany ułożony w jodełkę; poddasze: podłoga z drewnianych desek; schody: lastryko (biegi schodów), kwadratowe płytki lastryko (spoczniki).

SCHODY: zawrotne, z lastryko, z metalową barierą o formach geometrycznych i drewnianym pochwycie.

STOLARKA OKIENNA I DRZWIOWA: stolarka okienna: współczesne okna jednoramowe w całym budynku. Stolarka drzwiowa: drzwi wejściowe do budynku metalowe, półtoraskrzydłowe z przeszklonym nadświetłem. Zachowane historyczne drzwi wejściowe do mieszkań drewniane, deskowe z mosiężnymi klamkami.

RZUT: budynek założony na rzucie prostokąta o dłuższym boku na osi wschód.

KOMUNIKACJA: klatka schodowa znajduje się w środkowej części budynku; na skrajnej, wschodniej osi przejazd bramny w którym jest umieszczone zejście do piwnicy. Na skrajnej, zachodniej osi wejście do lokalu usługowego.

BRYŁA: zwarta, czterokondygnacyjna; środkowa część fasady zaakcentowana trójosiowym wykuszem ujętym po bokach balkonami; elewacja podwórzowa zaakcentowana w centralnej części trójosiowym pseudoryzalitem.

ELEWACJE: fasada: siedmioosiowa, o osiach wyznaczonych przez prostokątne otwory okienne. Na osi środkowej prostokątny otwór drzwiowy. Na skrajnej, wschodniej osi prostokątny przejazd bramny, natomiast po stronie zachodniej – wtórnie wybity otwór lokalu usługowego. W płaszczyźnie fasady wyodrębniono zawieszony nad pierwszą kondygnacją trójosiowy, trójkondygnacyjny wykusz zakończony prostym gzymsem. Jego wertykalne osie podkreślone są usytuowanym centralnie, podłużnym otworem okiennym, doświetlającym klatkę schodową (tzw. "termometrem"). Symetria fasady podkreślona została także parami balkonów o szczeblinowych, zakończonych półkoliście barierach rozmieszczonych po bokach wykuszu. Ich przestrzenie przedzielone są ażurowymi przepierzeniami, podkreślającymi osiowość fasady. Nad otworem wejściowym klatki oraz nad zachodnimi balkonami na najwyższej kondygnacji znajdują się wtórne daszki z pleksi. Elewacja podwórzowa: siedmioosiowa, osie wyznaczone przez prostokątne otwory okienne. Centralna część zaakcentowana pseudoryzalitem ujętym po bokach balkonami.

WNĘTRZE: zachowane elementy modernistyczne to między innymi oryginalne drzwi z mosiężnymi klamkami o kulistej i prostej formie, historyczne, elektryczne dzwonki do drzwi. Klatka schodowa wyłożona jest w obrębie najniższej kondygnacji charakterystycznymi „gorsecikami”, tworzącymi kontrastową kompozycję z jasnych i ciemnych płytek obwiedzonych ciemną bordiurą. Biegi schodów oraz spoczniki wyłożone są dwubarwnym lastryko (jasnoszare płyty spoczników oraz stopnic oraz ciemnoszare podstopnice). Kompozycję klatki schodowej dopełnia metalowa bariera schodów o geometrycznej dekoracji i drewnianej, profilowanej poręczy.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa 1308 m2	16. Przeznaczenie pierwotne Budynek mieszkalny	17. Użytkowanie obecne Budynek mieszkalny
18. Stan zachowania Budynek zachowany w stanie stabilnym. Na elewacjach widoczne pojedyncze uszkodzenia i zabrudzenia płytek klinkierowych oraz ubytki tynku i powierzchniowe spękania – szczególnie na elewacji podwórzowej. Widoczne uzupełnienia tynku zaprawą cementową i ślady po prowizorycznych naprawach. We wnętrzu klatki schodowej częściowe ubytki posadzki z „gorsecików”, uzupełnione zaprawą cementową.		19. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie Ustalenie przyczyny spękań na elewacji, usunięcie zaprawy cementowej z uzupełnień. Oczyszczenie elewacji, usunięcie warstwy farby z klinkieru, zabezpieczenie klinkieru powłoką antygraffiti. Demontaż prowizorycznych zadaszeń z pleksi. Prac konserwatorskich wymaga brama przejazdu bramnego; widoczne znacznie skorodowanie i ubytki w partii cokołu. Wszelkie planowane prace remontowe powinny być wykonywane z poszanowaniem charakteru architektury modernistycznej.	

20. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)	21. Uwagi
	22. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)
23. Bibliografia: Decyzja o wpisie do rejestru zabytków z 23.08.2023 r	24. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis) tekst: Rafał Powązka fotografie: Rafał Powązka, Marcin Dawidowicz, sierpień 2022 r.
	25. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)
	26. Załączniki: załącznik nr 1 – lista właścicieli i lista użytkowników, załącznik 2-4 – fotografie współczesne.

1. Miejscowość	Warszawa	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres kamienica, ul. Kawęczyńska 63	6. Zawartość załącznika Lista właścicieli i lista użytkowników nieruchomości
2. Gmina	Praga-Północ		
3. Powiat	Warszawa		
4. Województwo	mazowieckie		

lista właścicieli nieruchomości:

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.
-

lista użytkowników nieruchomości:

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.
-

1. Miejscowość	Warszawa	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres kamienica, ul. Kawęczyńska 63	6. Zawartość załącznika fotografie współczesne
2. Gmina	Praga-Północ		
3. Powiat	Warszawa		
4. Województwo	mazowieckie		

Przejazd bramny z zachowaną oryginalną bramą.

Pomalowana żółtą farbą cegła klinkierowa w przyziemiu. Widoczne kształtki przy okienku piwnicznym.

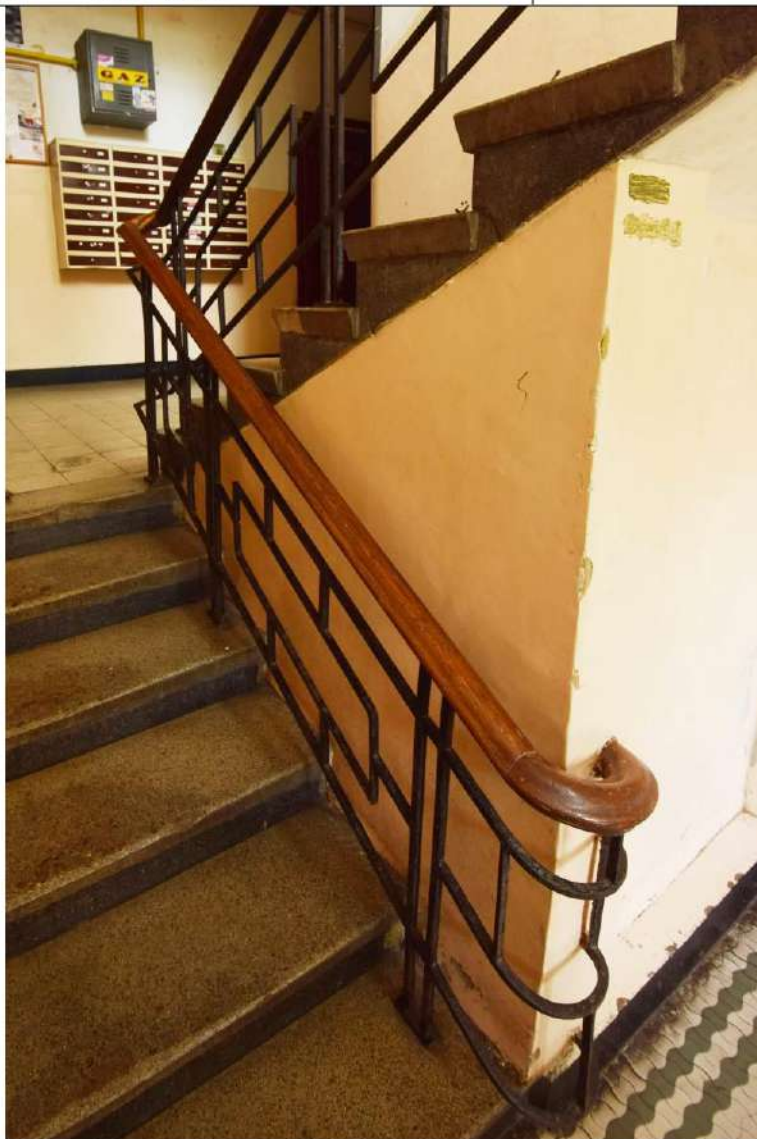

Piwnica. Strop Kleina.

Balkony na elewacji południowej.

1. Miejscowość	Warszawa	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres kamienica, ul. Kawęczyńska 63	6. Zawartość załącznika fotografie współczesne
2. Gmina	Praga-Północ		
3. Powiat	Warszawa		
4. Województwo	mazowieckie		

Parter klatki schodowej.

Spocznik klatki schodowej.

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 2

1. Miejscowość	Warszawa	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres kamienica, ul. Kawęczyńska 63	6. Zawartość załącznika fotografie współczesne
2. Gmina	Praga-Północ		
3. Powiat	Warszawa		
4. Województwo	mazowieckie		

Bieg schodów.

Zachowane oryginalne drzwi wejściowe do jednego z mieszkań.

Opracowanie załącznika:
(data i podpis)

Rafał Powązka
grudzień 2024 r.

1. Miejscowość	Warszawa	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres kamienica, ul. Kawęczyńska 63	6. Zawartość załącznika fotografie współczesne
2. Gmina	Praga-Północ		
3. Powiat	Warszawa		
4. Województwo	mazowieckie		

Dekoracja posadzki głównej klatki schodowej.

Ozdobna bariera schodów głównej klatki schodowej.

Parkiet w jednym z mieszkań.

Oryginalna szafka podokienna.

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 3

1. Miejscowość	Warszawa	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres kamienica, ul. Kawęczyńska 63	6. Zawartość załącznika fotografie współczesne
2. Gmina	Praga-Północ		
3. Powiat	Warszawa		
4. Województwo	mazowieckie		

Oryginalny dzwonek do drzwi wejściowych jednego z mieszkań.

Historyczna klamka i drzwi w jednym z mieszkań.

Historyczna klamka i drzwi w jednym z mieszkań.

Historyczna klamka i drzwi wejściowe do jednego z mieszkań.

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 4

1. Miejscowość	Warszawa	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres kamienica, ul. Kawęczyńska 63	6. Zawartość załącznika fotografie współczesne
2. Gmina	Praga-Północ		
3. Powiat	Warszawa		
4. Województwo	mazowieckie		

Zachowane oryginalne drzwi w jednym z mieszkań.

Oryginalny piec kaflowy zachowany w jednym z mieszkań.

1. Miejscowość	Warszawa	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres kamienica, ul. Kawęczyńska 63	6. Zawartość załącznika fotografie współczesne
2. Gmina	Praga-Północ		
3. Powiat	Warszawa		
4. Województwo	mazowieckie		

Oryginalne przepierzenie balkonu od strony fasady.

Więźba dachowa płatwiowo-kleszczowa.